

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Po kratkem prenehanju, to je po počitnicah, katere so bile dovoljene zaradi pravoslavnih praznikov, pričelo se je zopet delovanje državnega zbora. Na dnevnem redu je bila z nova cela vrsta iniciativnih predlogov, ki so se obravnavali v prvem čitanju. Do sedaj bilo je predloženih pet in šestdeset tacih predlogov, mej katerimi so nekateri velike politične in gospodarske važnosti. Če se pomisli, da bodo poleg teh prišli pred zbornico še mnogi predlogi vladini, se lahko sprevidi, da od mnogih teh iniciativnih predlogov bode pač le majhen del prišel do srečne rešitve, ostali pa bodo obležali zakopani v arhivih poslaniške zbornice.

Danes pa se je pričela najvažnejša točka delavnosti sedanjega državnega zbora, to je adresna debata, na katero veliko pozornost obračajo vse stranke. Ker se bodo, če bode treba, prirejale tudi večerne seje, je nada, da bode adresna debata do binkoštnih praznikov končana.

Klub konservativcev in Mladočehov imela sta že predvčeršnjem seji, v katerih so se določili govorniki za adresno debato. Poljski klub in levica pa sta v isti namen sešla včeraj. Pri adresni debati bodo si prvič stopile stranke nasproti v tej seji na podlagi političnih momentov. Zanimivo utegne torej biti, ako podamo čitateljem pregled posamičnih klubov, kakor ga povzamemo najnovejšemu, baš izdanemu zapisku. Združena nemška levica šteje 108 članov, klub konservativcev 70, poljski klub 55, mladočehski klub 35, klub nemških nacionalcev 20, Coroninjev klub 13, skupina antisemitov 12, klub moravskih Čehov 10, rusinski klub 7 članov. Divjakov, ki ne pripadajo nobenemu klubu, je 17, od katerih jih utegne z desnico glasovati 14. Nezasedeni so 4 sedeži, po bolezni zadržana sta dva člana.

Tako je torej razmerje nasprotnih strank za bodočo veliko parlamentarno bitko, katera se je pričela danes. Bode li vlada grofa Taaffe-a iz te bitke izšla zmagonosna, oziroma, bode li navzlic odpadu leveice od skupne adrese, za katero si je ministerski predsednik prizadeval toliko, načrt Bilinskega pridobil večino, to ni nikakor brez dvoma

gotova stvar. Grof Taaffe sicer, kakor se poroča, gleda mirno nasproti adresni debati, kajti postaviti se misli na stališče neutralnosti nasproti adresi, še bolj pa nasproti adresni debati, kakor se je to dvakrat zgodilo v Prusiji l. 1861 pod ministerstvom Hohenzollern-Auerswald, in l. 1866 pod ministerstvom Bismarkovim. Ker se v nas tako rado posnema severne nemške „brate“, bode gotovo tudi naš ministerski predsednik te lepe izglede in praeedencije porabil sebi v korist, ter adresi nasproti zavzel neko neutralno stališče. Glavni učinek bil bi ta, da ministerstvo ostane na svojem mestu, če bi tudi nobena adresa ne dobila večine, kar sicer ni verjetno, vendar pa prav lahko mogoče, ker eventualna večina je jako dvomljiva in bode le majhna, če se ne dogodi mej debato kak nepričakovan prevrat.

Plenerjev načrt leveice nema nikakešne nade, da bi prodril, ker nemški nacionalci in antisemiti glasovali bodo proti njemu in teh blizu 40 glasov bi se morda dalo pridobiti za Bilinskega načrt. Dvomljivo je seveda, bode li za ta načrt glasovali tudi potem, če se pomnoži z odstavki, kateri bi jedni ali drugi teh dveh skupin ne ugajali. Desnica bode bržkone morala zopet biti isto potrpežljivo krotko jagnje, ki bode zatajilo samo sebe, ki se bode odreklo svojim naiskrenejšim željam, samo da ne strmoglavi obstoječe vlade, ter ne pogladi pota nasprotnikom. Večina desnice je torej mogoča, seveda le z velikim zatajevanjem omenjenih želj, ker do zdaj ni še znano, kako mislijo postopati Mladočehi. Da bi se oni dali pridobiti za Bilinskega načrt, potem bi seveda stvar stala vse drugače.

Grof Hohenwart si prizadeva, da poravna nasprotstva v svojem klubu, in če se mu tudi to posreči za sedaj, se je vendar pokazalo že pri adresnem načrtu iz kako nasprotnih elementov in s kako težkim trudom bode sestavljena eventualna večina — če bode sploh prišlo do nje. Komaj je verjetno, da bi taka večina mogla se vzdržati na dolgo.

A niti razpust državnega zbora bi situacije ne spremenil bistveno, zato je splošno mnenje, da do razpusta zdaj še ne bode prišlo, naj se zgodi karkoli hoče. Še le ko se bode dognala volilna reforma, katera bode skoro gotovo se morala spraviti

na dnevni red še v tem zasedanju državnega zbora, potem bode imelo razpuščenje državnega zbora pomen, prišlo bode samo ob sebi in morda tudi prineslo seboj rešitev današnjega zamotanega položaja. Zdaj bi razpuščenje zbora ne koristilo mnogo ali celo prav nič in bilo le nekaka pomoč v skrajni zadregi, ne podalo pa bi nikakor gotovosti, da se zboljša položaj.

Naravno je po vsem rečenem, da vse stranke z živim zanimanjem pričakujejo, kako se bode razvijala adresna debata, katera bode vsaj nekoliko razjasnila odnose v državnem zboru in morda vendar podala nekoliko gotovejšo podlago bodočemu delovanju našega parlamenta.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. maja.

Iz budgetnega odseka.

V zadnji seji budgetnega odseka bilo je mnogo jako važnih stvari v razgovoru, posebno pri točki o deželnoobrambenem etatu. Govorilo se je o znanem pamfletu za avstrijsko vojsko, ki je bil izdan na Nemškem, o jezikovnem vprašanju v vojski itd. Navzočni so bili minister za deželo brambo fzm. grof Welsersheimb, trgovinski minister marki Bacquehem in finančni minister dr. Steinbach. Dr. Bareuther vprašal je ministra, kako stališče zavzema ministerstvo nasproti brošuri o avstrijsko ogerski vojski. Govori se v njej o stvareh, ki bi bile jako obžalovanja vredne, če so resnične. Minister odgovori, da se je takoj pričel, da ta brošura niti ne zasluži, da bi jo čital.

Dr. Herold pravi, da so se v poslednjem času v vojski prikazali pojavi, ki so vzbudili v češkem narodu mnenje, da vlada v vojaških krogih neka animoznost proti češkemu jeziku in češkemu narodu. Omenja dogodkov pri zadnjem ljudskem štetju ter da so češki častniki in podčastniki merali vpisati nemški občevalni jezik. Kar je dovoljeno poljskim in madjarskim častnikom, to se prepoveduje češkim, namreč, da mej saboj v javnih prostorih govore v svojem jeziku. Nevoljo je vzbudilo tudi, da se je vojno ministerstvo zahvalilo nemškemu „schulvereinu“, društvu, ki se na Češkem vsaj zmatra za germanizatoričen zavod.

Deželnoobrambeni minister grof Welsersheimb odgovoril je ter stvar pojasnil s svojega stališča, trdeč, da v vojski ni jezikovnega vprašanja. On se

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harten J. C.

(Dalje.)

— „Vi pustiti denar na komoda v Fiddletown, jaz ga najti, jaz ga prinesiti.“

— „Ali jaz nisem ničesar pustila na komodi, John, to je pomota. Ta denar je kake druge osebe. Ponesite ga nazaj!“

Omračilo se je čelo Ah-Feju. Odstopi in poprime svoj jerbās. — „Jaz ne vzeti nazaj, ne, ne. Morebiti prijati „policeman“ me in reči: „Prokleti tat, v ječo!“ Vi pustiti štirideset dolarjev na komoda v Fiddletown, jaz prinesiti, jaz ne vzeti nazaj.“

G. Tretherik obotavljala se je. V razmišljenosti pri ubegu je lahko pozabila denar, kakor je on trdil. V vsakem slučaju ni imela pravice spraviti se svojo odklonitvijo v nevarnost poštenega kitajca. Reče mu tedaj: — „Prav, John, hočem ga čuvati, pa obiskati me morate.“ — Prvikrat jo je obšla misel, da kedo more želeči drugo razven nje in pristavi: — „Naju obiskati, mene in Karico!“

Iz nova razsvetilo se je lice Ah-Feju, i njemu izvil se je, ne da bi mignil z ustnicami, tih smehlaj z obraza; z jerbāsom na plečih zlezal je po visocih stopnicah. V veži pa se mu je prikazala nepričakovana težkoba pri odpretji vhoda. Ko je dvakrat ali trikrat obrnil ključ, pogledal je okolu sebe, brezdvomno, da bi mu kedo pomogel; pa irska služkinja, katera ga je dovedla, se ni pokazala. Potem dogodil se je skrivnostni slučaj, katerega povem brez razlage. Na mizi v veži ležal je trak, last Irke. Z eno roko mučič ključavnico, podprl je drugo na lahko na mizo. Hipno in brezdvomno prstovoljno približal se je trak kitajčevi roki. Od njegove roke priplazil se je lagotno na njegov vrat, vijoč se kakor kača, in izginil nekam v gube prtene halje. Brez najmanjšega ganotja zroč to prikazen je Ah-Fe dalje vrtel ključ. Trenotek pozneje valila se je namizna ruta iz rudečega damasta, gnana po isti skrivni moči, na lahko pod prsti Ah-Feja in se izgubila po istem kanalu. Morebiti bi bile sledile še druge magične operacije, da ni bil Ah-Fe odkril skrivnost ključavnice v trenutku, ko so koraki odmevali na stopnicah od kuhinje semkaj. On ni kar nič hitel, ampak skrbno nastavljal si koš na pleča, zaprl duri za sabo in izginil v gosti megli, katera

je tvorila mrtvaški prt na zemlji in na nebu. S se svojega okna sledila ga je g. Tretherik z očmi, dokler se ni izgubil v tem žalobnem mraku. Osamljena kakor je bila, čutila je revna žena živo hvalenost do njega in pripisovala brezdvobeno čustvom njegovega plemenitega srca nenavadno razkipenje prsij, katere sta napolnjevala le trak in tepih, kajti g. Tretherik bila je vedno čuteča, vedno poetična. Čim bolj je otemneval megleni zastor, znaneč noč, tembolj pritiskala je Karico k sebi in ne poslušajoč nje klepetanja, razplakala se je v spominih sentimentalnih ob jednom grenkih in sladkih. Nepričakovana prikazen Ah-Feja spomnila jo je nekdanjega življenja v Fiddletownu; v času, ki je pretekla, odkar se je odpovedala takemu življenju, bila je pot zelo trda, mučna, neprehodna, toliko trna in ovir vsakojakih zastopalo jej je pot: čuditi se tudi ne smemo, da je Karica nakrat ustavila svoje otroške pomenke in ovila svoje male roke okolu vratu svoje rediteljice, prošec jo, naj ne joka.

Nebo mi brani rabiti pero, katero mora biti posvečeno interesom čiste morale, rabiti ga, pravim, da napišem tu na videz lepe teorije, s pomočjo kojih drznila si je g. Tretherik opravičevati, pokriti vsaj to dobo svoje eksistence, in pripoznati se mora,

ne čudi, če častniki po poklicu navajajo isti jezik kot občevalni, ki je običajni službeni in poslovni jezik vojske. Glede zahvale nemškemu „schulvereinu“ se je to zgodilo v slučaju, ko je društvo ustanovilo novo šolo v nekem garnizijskem mestu. Dr. Kajzl opozarja, da bi se dobrote, ki jih uživajo jednotlivci prostovoljci raztegnile, ter n. pr. dovolilo takim, ki so izvršili spodnje razrede srednjih šol, da služijo samo dve leti. Dr. Herold izjavi, da se ne more zadovoljiti z odgovorom ministra, ker se navedeno načelo ne rabi pri poljskih, madjarskih in italijanskih častnikih.

Iz poljskega kluba.

Kakor se z Dunaja poroča v Praško „Bohemijo“, je v poljskem klubu še vedno močna frakcija, ki želi, da bi se zopet osnovala stara desnica. Stavila je bajt celo grofu Taaffe-u predlog, naj se potruji, da pridobi Mladočehe. Drug del kluba bi nepogojno rad pridružil se levici. Tretji oddelek pa se hoče ravnati po tem, kar bo veleval grof Taaffe. Mnogi člani so bajt zahtevali, da se skliče klub v posvetovanje glede na novi položaj, a predsednik Javorski ni ustregel tej želji.

Ogerski državni zbor.

Tekoča sesija ogerskega državnega zbora bode še pred binkoštnimi prazniki zaključena z Najvišjim lastnoročnim pismom. Ob enem odprla se bode nova sesija.

Delavski nemiri na Ogerskem.

Nemiri v komitatu Bekeškem, posebno v Bekeš-Csabi neso še končani, ter se gibanje razširja po bližnjih okrajih. Le z veliko množino vojakov vzdržuje se na silo red, a čujejo se kliči: Saj vojniki vendar morajo oditi, potem bomo pa mi sodili, kar kaže, da ni tako hitro pričakovati še miru. Vojakov je blizu 2000, ki so deloma zasedli glavni trg in pošiljajo patrolje po glavnih ulicah.

Vnanje države.

Balkanska zveza.

Ob priliki shoda rumunskih in srbskih dijakov v Turn-Severinu pišejo ruske „Novosti“ zopet o ideji Balkanske zveze, katere vsaj teoretično pridobiva vedno več privrženecov med narodi balkanskega poluotoka, posebno pa v časopisih srbskih, rumunskih, bolgarskih in celo grških. Turčija pa bi na vsak način morala biti izključena, da bi federacija ne postala odvisna od Angleške ali pa od trojne zveze. Turčija bi tudi ne mogla dosti storiti, gledati ji je treba, da ohrani to, kar ima še sedaj.

Bolgarski emigrant Ritzov,

katerega je rumunska vlada dala prijeti v Krajevi, je bajt sokriv umora ministra Belčeva, kakor trdi Stambulov, ter ga bode rumunska vlada izročila Bolgariji. Tako se poroča iz Bukurešta. Treba počakati, koliko je resnice na tem.

Rusko-francosko prijateljstvo.

Kakor se poroča iz Peterburga, bode za ta mesec namenjena slovesnost, ki bi se slavila ob priliki, ko bodo v morje izpustili novo oklopnico „Rurik“ in dve topnjači „Otvajni“ in „Gremjaši“ brčkone preložena na poznejši čas. Vršila se bode namreč še le, kadar pride francosko vojno brodovje v Kronstadt. Rusko mornarstvo dela že izredne priprave, da bode dostojno vsprejelo francoske goste.

Pismo cesarja Viljema — Bismarcku.

Iz Berlinu se oporeka istinitost vesti, da bi bil cesar Viljelm izrekel Bismarcku pismeno grajo zaradi njegovega postopanja v zadevi Welfskega zaklada. Sploh je pismeno občevanje med obema že pred dlje časa prenehalo. V pismu na Bötticherja in proti drugim osebam se je cesar pač izrekel grajalno o omenjeni zadevi, drugega pa ni storil nič.

Izgredi proti židom.

Tudi na Grškem bili so te dni krvavi izgredi v mestu Zantu, kjer je ljudstvo napadlo židovsko

predmestje. Vojaki so morali streljati med množico, in so bile tri osebe ubite, mnogo pa ranjenih. Druhal oplenila je več židovskih hiš.

Strajk v Belgiji.

Položaj postaja od dne do dne bolj opasen. Z vseh strani prihajajo vojaki, da vzdržujejo red. V Lahaye-u hoteli so strajkajoči rudarji zažgati rudniška poslopja, kar so pa zabranili orožniki. Take razmere v Belgiji, kjer se je pričela prava delavska revolucija, postajajo od dne do dne opasnejše. Dozdaj je že nad 60.000 strajkajočih, a števílo se še vedno množi. V raznih krajih godila so se že nasilstva. Ker je v Belgiji vse delavsko gibanje prouzročeno večinoma tudi iz političnih nagibov, kakor je n. pr. občna volilna pravica, za katero se boré delavci, je stvar še mnogo bolj zamotana. Vsak dan se oglašajo novi oddelki, ki se pridružujejo splošnemu strajku. Bati se je resnih izgredov, kakeršni so se godili pred nekaterimi leti.

Italija v Afriki.

V nadaljevanji debate o afriški kolonijalni politiki izrekel je Rudini, da se je dozdej izdalo v Afriki 114 milijonov lir. Tekoči stroški znašajo 19 milijonov, ki se bodo pa v bodočem letu dali znižati na 10 milijonov. Gledalo se bode hranjevati, kar le mogoče. Da bi se že zdaj popolnoma umaknili iz Afrike ne kaže. Pred vsem treba dohnati ekonomično ravnotežje v Italiji.

Chile prosi miru.

V francoski zbornici je izjavil minister Ribot, da je Chile naprosilo Brazilijo, severo-ameriške države in Francosko, na posredujejo, da pride dežela zopet do miru.

Potovanje ameriškega predsednika.

Luksemburški in ne baš republičanski način potovanja predsednika Harrisona je predmet mnogim pikrim opazkam. Nikdar še ni bil bolj kraljevsko opravljen kak vlak, ki je vozil po ameriških železnicah. Oprava vagonov veljala je 40.000 dolarjev. Ker je predsednik znan kot jako varčen človek, gotovo ne bode stroškov takega sijajnega potovanja iz svojega žepa plačal. Pripoveduje se, da je dotična železniška proga vso opravo priredila na svoje stroške, da svojo železnico naredi popularno.

Dopisi.

Iz Zagorja za Savo 4. maja. [Izv. dop.]

Za slavnost blagoslovljenja oziroma razvitje društvene zastave našega „Sokola“, katere se bo vršila binkoštno nedeljo t. j. 17. t. m., delajo se vse mogoče priprave. Slavnostni odbor se je pomnožil tako, da se vsak društveni član, da, vsak tukajšnji rodoljub trudi, da bi k slavnosti kaj pripomogel. Danes, ko to pišem, zastava še ni došla, a gotovo je že na potu. O naši zastavi piše bratski nam „Sokol“ iz Zagreba: „Naši izaslanici uverije se u ovdjašnjem samostanu častnih milosrdnih sestara, da radnje oko Vaše zastave krasno napreduju, i da će ta zastava biti jeduo od najkrasnijih umjetničkih diela izvedena po vještini radnicami toga zavoda.“ Za to zastavo pripravile so tudi naše rodoljubkinje krasne trakove, katere je oskrbela gospa A. Hofbauer v Ljubljani. — Več narodnih društev nam je zagotovilo svojo udeležbo, in po napovedanih udeležbah ter pripravah sodeč moram sklepati, da bode ta slavnost zares sijajna. K slavnosti povabljeni so vsa narodna društva, katere tudi prosimo, naj nam blagovole preje kot mogoče naznaniti število udeležencev.

„Stačka“ tukajšnjih premogokopov trajala je le jeden dan — no zdaj je vse dobro. Delavci,

kakor čujem, bi se bili radi malo posvetovali z g. c. kr. okr. glavarjem; ker pa jih poslednji ni hotel vsprejeti, bili so srditi. . . Z vodstvom so delavci zadovoljni in imajo prav, kajti sedanjega vodjo, gospoda Drascha, spoštujemo val.

Iz Dola pri Zalogu 6. maja. [Izv. dop.]

Dne 3. t. m. oklical je naš vrli župan deželnega odbora okrožnico zaradi uničevanja hroščev, katerih se vidi jako veliko. Župan oklical je razglas po službi božji pred cerkvijo in naročal, da ima vsak posestnik po svojem skrbeti, da se hrošči, kolikor le mogoče, hitro in v velikem številu uničijo. Kot nagrada obljubilo se je 30 krajc. za kilogram. Kar se hroščev nabere v Dolu, jih je prinašati k županu v Beričevem pa k svetovalcu J. J. in odborniku F. G. Tri dni je preteklo, odkar se je oklical ta razglas v naši občini, ki ni velika, in že se je nad 600 kilogramov tega mrčesa nabralo in uničilo. Otroci in odrastli imajo veselje z nabiranjem in veliko bode korist za drevje, ko se uniči toliko hroščev. Tudi sosednim gospodom županom bilo bi priporočati, da se jednako odločno poprimajo dela in uničijo kolikor možno tega škodljivca. Slavnemu deželnemu odboru pa izrekamo srčno zahvalo, da je sprožil to misel in objubil nagrade.

Domače stvari.

— (Shod volilcev.) Dež. poslanec, g. dr. Dečko vabi svoje volilce na shod v nedeljo dne 10. t. m. popoldne ob 4. uri v g. Vavpotiča gostilno v Ljutomeru, da jim poda račun o svojem delovanju v deželnem zboru.

— (Častno občanstvo.) Gosp. Škender Sovič, župnik pri sv. Trojici v Halozah, praznovale je dne 3. t. m. svojo sedemdesetletnico. Tem povodom imenovali so ga vse občine njegove župnije častnim občanom.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je došel naslednji razveseljilni dopis: Gospa Marija Koblar, posestnica v Litiji, daruje družbi sv. Cirila in Metoda 100 gld. in prosi, da se vpiše pokroviteljica njena hčerka Alojzija. — S tem činom hoče k 300 letnici počastiti pokrovitelja, varuha šolske mladine, svetega Alojzija, in ob enem slaviti spomin pokojnega soproga, oziroma očeta, tudi nam nepozabnega rodoljuba in šolskega prijatelja — Alojzija Koblarja. Slavnemu vodstvu pošiljajoč stotak prilagam še letošnje doneške naše Litijske podružnice: a) za razprodane zadnje kjižice: 6 „Rudolf Habsburški“, à 20 kr. 1 gld. 20 kr. 6 „Matej Ravnikar“ à 10 kr. 60 kr. b) dar letnikov in podporakov 70 gld. 20 kr. Z imenovanimi 100 gld. Skupaj 172 gld. Jernej Zupančič. — Mi s hvaležnimi čutili beležimo dar domorodne čast. gospé matere, v hčeri, gospici Alojziji, budeč pravi čut čednosti, t. j. vernega in domorodnega duha. Oznanjujoč slovenskemu svetu onikrat doposlane nam knjige gospice Alojzije Koblarjeve kot tretji dar iz Litijske doline — znanenjujemo ob enem kot četrti ta današnji veliki dospevek darovite gospe Marije Koblarjeve ter svoje vrle Litijske podružnice.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Sokolski izlet v Zagorje.) Odbor Ljubljanskega „Sokola“ vabi s posebno okrožnico brate „Sokole“, da se mnogoštevilno udeleže bin-

da je imela nekaj izgovorov. Tisto malo denarja, kar ga je imela, izgubilo se je kmalu; v Sakramentu spoznala je, da poezija ne donese zadostnih virov, da preživi ob njej sami ženo in otroka. Potem se je poskušala pri gledišči, in njen poraz bil je popoln; morebiti ni znala izražati strastij po volji ljudstva v Sakramentu; čisto gotovo njena lepota, očarujoča od blizu, pri luči ni bila dosti označena. V tej zadregi zavedla se je po sreči, da ima glas, kateri bi jej lahko donasal koristi, globok alt, srednje obširen in jako malo izobražen, a čudovito ganeč; ustopila je v cerkveni zbor. Tri mesece pela je slavospeve Gospodu za precejšno plačo in na veliko veselje vernikom drugega spola, kateri so jo lahko opazovali se svojih klopij. Popolnem se je spominjam v tej dobi! Svetloba, katere je vrela skozi obok kora Saint-Divskega, božala je nežno goste spletene kope svetlih vlas, lok črnih obrvij in svilnate trepalnice, katere so obroblyale njene oči. Dražestno je bilo gledati ta mala ustna odpirati se in zapirati, odgrinjajoča tedaj zaklad bisernih zob, (najraje bi jih človek odnesel), in zreti hipno rdečico, katere je bliskoma zardela nežno kožo njenega obraza, kajti g. Tretherik bila je občutna za obču-

dovanje; kakor večina lepih žensk vspela se je pod vašim pogledom, kakor konj, tekoč pod ostrogami. Potem razumevno prišla je doba nevolje. Zvedel sem od sopranistinje, male osebe, katere je naravno nepristranost svojega spola še prekašala, da je obnašanje g. Tretherikove bilo čisto naravnost nesramno, njena ničemeranost nestrpna, da so njene kokerije z basistom o Velikej noči pohujševale celo zbrano občinstvo, tako da je doktor Cope dvakrat svoje oči povzdignil mej sv. opravilom — da, kar se tiče nje, njeni prijatelji so jo opomnili, naj ne poje več na koro z osebo, katere je že igrala na odru, — da se je zvedelo iz gotovega vira, da je ta stvar ušla svojemu možu in da otrok z rudečimi lasmi, kateri jo spremlja časih, ni njen. Tenorist, kateri je bil mej tednom pomočnik v dobro obiskanim skladišču modnega blaga, imel je pač razloge podpirati obrekovanja sopranistinje. Edini basist, velik Nemec z votlim glasom, osmelil se je ziniti, da so druge zavidne g. Tretherikovi, ker je lepa. Prišlo je do očitne pritožbe in pri tej priložnosti rabila je g. Tretherik svoj jezik tako dobro, da je dobila sopranistinja živčni mrtvoud in da sta jo odnesla iz kora nje mož in tenorist. G. Tretherik

vrnila se je domov vesela svoje zmage; a uzrši Karico pričela se je topiti v solzah kesanja, obtožujoča se, da jej je odtrgala kruh iz ust, ona sama, njena mati! — V takih okoliščinah javila je služkinja nekaga delavca iz tovarne, kateri je bil pri godbenem komiteju. Gospa Tretherik obrisala si je oči, pripela na svoj vrat rudeč trak in šla v salon. Obisk bil je precej dolg, tako da bi se lahko slabo govorilo, da ni bil odposlanec iz tovarne že oženjen mož, oče velicih otrok. Vrnivša se, pripela je gospa Tretherik v sobo in občudovala se v ogledalu, brez uzroka oštevajoč Karico. Ali ona je vendar obdržala svojo službo na koro, pa ne dolgo. Njeni sovražniki dobili so mogočno zaslonbo v osobi soproga zaslepljenega pooblaščenca. Ta dama obiskala je več članov cerkvenih in družino doktorja Copa. Učinek njenih potov je bil, da se je spoznal glas g. Trotherikove v prihodnji seji pevskega komiteja preslabim za cerkvene prostore, zaradi tega odpovedali so jej službo.

Že dva meseca iskala je druge službe in njeni mali prihranki pošli so že do malega, ko jej je ne-pričakovano pal v roko zaklad Ah-Fejev.

(Dalje prih.)

koštno nedeljo izleta v Zagorje. Ker je sklenil že občni zbor, da bode izlet v Zagorje jedini skupni društveni izlet letošnje poletje, prepričani smo, da se bodo bratje Sokolovci prav radostno odzvali odhodnemu vabilu in da bomo binkoštno nedeljo videli združeno pod čestitljivo društveno zastavo vsa stara garda Ljubljanskega „Sokola“, kakor tudi vse čile mlade moči. Ker so pa slavnosti, ki se bodo binkoštno nedeljo vršile v prijaznem Zagorju, kamor se od leta do leta naseljuje več tujega življa, jako pomenljive za probujanje narodne zavednosti in za utrjenje iste, priporočamo tudi ostali slovenski inteligenciji Ljubljanski, da se pridruži vrlim Sokolovcem. Gotovo bode vsakdo, ki se bode binkoštno nedeljo veter vrnil iz Zagorja lahko vskliknil „diem non perdidit.“

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je iz Novega Mesta doposlal gosp. pdr. tajnik O. Skale 8 forintov, t. j. svoto nabrano v tamošnji Brunerjevi gostilni. — Če hvaležno javljamo, da je s to omenjeno svoto dopolnjenih 123 forintov, koje smo prejeli zadnja 4 leta iz domorodnega kroga, sba-jašočega se v imenovanem hotelu, označili smo svojost častitih darovalcev: v urah obilnosti spominja-jočih se svojega v neobilnosti živečega rodu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Dijaške akademije) čisti dohodek znaša 249 gl. 41 kr., stroškov le bilo 68 gl. 9 kr. K tako sijajnemu gmotnemu uspehu pripomogli so premnogi prijatelji in dobrotniki mladine, ki so na razne načine tekmovali med saboj v blagi dobrotelnosti. Zavest, da so osrečili s tem marsikaterega revnega učenca, naj bode njih požrtvovalnosti naj-lepše zadoščenje.

— (Plemenit čin.) Slavni hrvatski skladatelj Ivan pl. Zajc dobil je od hrv. pevskega društva „Kola“ v Zagrebu, v izraz priznanja in hvaležnosti za sijajno izvedbo Verdijevega „Requema“, znatno častno nagrado, katero je plemeniti umetnik poklonil vso v veliki bedi živečim otrokom svojega pobratima, nedavno umrlega skladatelja Eisenhutha.

— (Brusa) izšla je v sredo 9. številka. Vse- bina mnogovrstna in zabavna.

— („Ljubljanski Zvon“) prinaša v svoji peti številki lepo kito pesmi, izmed katerih ome- njamo zlasti „Godčeve pesmi“ Bistranove in „Ob stari listini“, katero je zložil Zamejski. V času primerni povesti 4000 opisuje dr. Nevése- kdo največji uspeh teorije blaženega Antona od Kala in predstavlja goreče spoznavalce te svete te- orije. Prof. A. Kaspret nadaljuje korenito svojo studijo o razmerah gorenjskih kmetov okolo leta 1500. in govori zlasti o raznovrstnih davkih, ka- tere so nakladali graščaki svojim podložnikom. Dalje beremo zanimivo črtico iz nekdanjih turških bojev v Dalmaciji, katero je spisal Igo Kaš, nato pa modroslovno razpravo iz peresa dr. Janka Pajka o slovenskem modroslovci dr. Jožefu Mileji, poro- jenem leta 1761. v Podragi. Prof. R. Perušek priobčuje lepo črtico iz Bosne o popu Peru; Pod- goričan opisuje tragiško usodo neznanega doma- čega umetnika, med „Narodnimi stvarmi“ pa beremo Križnikovo pripovedko o dvanajstih bratih in sestrah. — „Slovarski páberki“ podajajo obilo lepih domačih besed, katere je nabral A. A. na Štajer- skem; v „književnih poročilih“ nadaljuje prof. R. Perušek svojo razpravo o „Matičini“ bibliogra- fiji; prof. A. Štritof ocenjuje Fonov nemško-slo- venski slovar za prvošolce, prof. V. Bežek pa na- daljuje „Slovarne razgovore.“ Končno prinaša „Li- stek“ na osmih straneh razne književne novice in druge zanimive stvari.

— (Spomladansk izlet v Kamnik.) Piše se nam: V nedeljo 10. t. m. napravijo neka- teri meščani ljubljanski izlet v prijazno mesto Kam- nik. Izletniki odpeljejo se s zabavnim vlakom po- poludne ob 1. uri 30. m. od državnega kolodvora, spremljani po c. in kr. kapeli domačega pešpolka. Kapela bode koncertovala v Kamniku, sodelovali bodo pri koncertu vrli kamniški pevci „Liraši“, ka- terim se pridružijo tudi ljubljanski pevci. Vsprejem v Kamniku, kateremu se po svojej ljubeznjivosti dobro znani kamniški gospod župan na čelo po- stavi, bo gotovo preprižan, prišli bodo svoji k svojim! P. n. izletniki naj si na državnem kolo- dvoru blagovoljno osigurajo vozne listke od 10.—11. ure v nedeljo dopoldne. Za postrežbo je dobro skrbjeno. Cene jedil in pijače bodo označene. — Naš častiti nežni spol posebno opozarjamo na ta izlet, ker od njih je zavisna posebno živahna za- bava ob vabljivih glasovih vrle naše vojaške kapele.

— (Za glagolítico.) Dalmatinska duhov- ščina pripravlja izjavo v hrvatskem jeziku na škofa Nakiča, s katero boče protestovati proti njegovemu postopanju glede glagolitske božje službe. Temu protestu pridružile se bodo tudi hrvatske občine v Dalmaciji. Razun tega bode se priredila tudi adresa v latinskem jeziku, ki se bode predložila papežu, če bi se pri škofu ne dosegel ugoden uspeh. Več duhovnikov izjavilo se je, da ta stvar istotako za- deva občine, katere hočejo braniti staroslovensko božjo službo, za kar imajo pravico. Ugovori lista „Katolička Dalmacija“ so v tej zadevi torej ne- osnoveni.

— (Najboljši pripomoček zoper hro- šče.) Iz Kamnika: Pri zadnji seji tukajšnje podruž- nice kmetijske družbe predlagal je eden gospodov odbornikov, naj bi se v pokončevanje hroščev pri- volila kaka svota. Naš brumni g. Murnik pa je na to pobožno dvignil oči ter dejal: „Ni potreba. Ta nad nami jih je dal, on jih bo tudi vzel.“ — Po- znamo sicer vtoglave nazore tega gospoda, a ta je posebno vreden, da svet izve o njem. Vi, gospod Murnik, ne pojdete beračit, če Vam hrošči vse po- jedo, a drugače je z našim obogim kmetom. „Qui non habet in nummis, dem hilft nix, das er frumm is“ — dejal je Luter.

— (Iz Bolca) 5. maja: Prišedši iz Gorice bil je danes v našem trgu nadvojvoda Viljem. Tem povodom bil je ves trg v zastavah in pri prihodu in odhodu visocega gosta pokali so topiči. Pred gostilno „Pri pošti“ pričakali in pozdravili so ga: županstvo, veteranci, strelci in mnogo ljudstva. Nadvojvoda je kaj prijazno odzdravljaj in posebno odlikoval veterance, ki so mu vidno ugajali. Nad- vojvodi izročila se spomenica za Predelsko železnico s krepko in preponižno prošnjo za podporo. Po obedu v gostilni „Pri pošti“ odpeljal se je nadvoj- voda ogledat si naše trdnjave na Predelu in potem odšel na Koroško. Pri odhodu čuli so se zopet naudušeni živioklici.

— (Duhovniške izpremembe v la- vantinski škofiji.) G. Klement Šalamun župnik pri sv. Vidu v Halozah, izvoljen je guardi- janom o. o. minoritov na Ptui in župnikom pri sv. Petru in Pavlu na Ptui. Dosedanji guardijan o. Benko Hrtiš, prevzame župnijo sv. Vida v Halozah.

— (Nova čipkarska šola) otvori se s 1. duem oktobra v Čepovanu pri Gorici.

— (Samomor.) Posestnik pivarne „Al Tiro- lese“ na Reki, 28letni Roman Blaskovich, rodом iz Maribora, ustrelil se je v „Hotelu Lloyd“ na Reki.

— (Nova postajica) napravila se bode, kakor smo že omenili, na južni železnici pri Gro- belnem. Pretekli ponedeljek bil je komisijon na lici mesta.

— (Na štajerski deželni kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradci) odda se za- četkom šolskega leta 1891/92, to je od 15. sept. t. t. 10 deželnih brezplačnih mest. Prosilci za ta mesta morajo imeti najmanj 16 let, morajo biti krepki, zdravi in uravni in dokazati treba, da so iz- puščeni iz ljudske šole in da umejo navadna kme- tijtka dela. Prošnje, katere je opremiti s krstnim, domovinskim listom, spričevalom o zdravju, o cepljenji koz in z izkazom o premoženju izročiti je osebno do 15. julija t. l.

— (Načelstvo posojilnice na Vran- skem) registrirane zadruge z neomejeno zavezo, sestoja iz sledečih gg.: Simon J. Oset, posestnik in trgovec načelnik; Anton Balon, župnik; Anton Svetina, c. kr. notar; Fran Govedič, posestnik in trgovec; Karol Schwentner, posestnik in tr- govec; Jakob Brinovec, posestnik in krčmar; Anton Kumer, posestnik in župan; Anton Otten- schläger, posestnik in sedlar in Jakob Mesič, pesestnik in krčmar, odborniki. V nadzorstvu so sledeči gg. J. Štepic, c. kr. davkar; Matija Sev- nik, c. kr. kancelist in Anton Klobučar, umir. načelnik želz. postaje. Imenovana posojilnica prične poslovati v sredo dne 13. t. m. Redne uradne dneve ima vsako sredo; ako je ta dan praznik, se uraduje prihodnji dan. Hranilne vloge vsprejema vsak dan in sicer od vsakega, če tudi ni član zadruge in jih obrestuje po 5%. Posojila daje samo zadržnikom proti 6½%. Prepričani smo, da je ta novo usta- novljeni, za Vranski okraj velevažni zavod v dobrih rokah in mu želimo prav uspešnega delovanja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. maja. Shod 2000 črkostavcev sklenil z veliko večino, da se takoj objavi

splošni strajk. Shod zahteval, da se delo skrajša od 9½, na 9 ur, da se odpravi štirinajst- dneva odpoved in omeji delo čez ure. Le tedaj, ako se bode tem zahtevam pismeno ugodilo, se bode delo zopet povzelo. Stavci časnikov neso ustavili dela.

Dunaj 8. maja. Vsi posestniki tiskarn odklonili včeraj naznanjene zahteve, torej je skoro splošen strajk. Opoludne snidejo se de- lodajalci, da se posvetujejo, kaj jim je storiti.

Berolin 8. maja. Državniemu zboru do- šel državnega kancelarja predlog, da bi se državni zbor odložil do 10. novembra.

Valparaiso 8. maja. Včeraj izvršil se je atentat na najodličnejše člane čilenskega ka- bineta z bombo, ki se je vrgla na cesto. Nihče ranjen.

Razne vesti.

* (Stari ljudje v Pragi.) Pri zadnjem ljudskem štetju se je dognalo, da je živelo v isti dan v Pragi 345 moških in 641 žensk v starosti 80—90 let; 90 let starih je bilo 15 oseb in sicer 3 moških in 12 ženskih; 91 let starih je bilo 6 oseb (2 moška in 4 ženske.); 93 let — 2 moška in 1 ženska; 94 let — 2 ženski; 98 let — 1 moški, 99 — let 1 moški, 100 let — 1 ženska, 103 let — 1 ženska in 105 let — 1 ženska.

* (Elektriška razsvetljava v Belem gradu.) Srbska prestolnica dobila bode že prihodnjo zimo elektriško razsvetljavo. Dolgost vseh beligrad- skih ulic znaša 62000 metrov, od katerih se bode 7000 metrov razsvetljevalo s 65 svetilkami moč- nimi po 1000 sveč, a 55000 metrov z 10.000 sve- tiljkami močnimi po 16 sveč. — Električna rabila se bode tudi po privatnih hišah in celo v obrtne svrhe ter je podjetnik vezan proizvajati jo noč in dan. Po preteku 41 let postala bode cela uredba last- nina mesta in to brezplačno.

* (Srečen padec.) V noči od nedelje na ponedeljek padel je nek ponočni čuvaj v gledališči v Gradci iz lože v tretjem nastropji v parter, ker mu je svetilnica ugasnila in je v temi taval okoli. Padel je na nek odprt sedež, ki je bil k sreči tako mehak, da se čuvaj ni skoro nič poškodoval, sedež pa se je seveda razdrobil.

* (Jednajst norcev v jeden dan.) Na Dunajske bolnice psihiatriški oddelček profesorja Mey- nerta pripeljali so pred kratkim v jeden dan jed- najst blaznih. Toliškega prirastka v jeden dan še ni bilo v tej bolnici.

* (Most čez Hudson) mej New-Jorkom in New-Jerseyem bode 150 čevljev visok in bode naj- večji most sveta. Nanj položili bodo deset tirov za železniški promet, štiri tire pa za konjski tramvaj.

* (Škandal v cirkusu.) V Turinu nasto- pila je neka baronica Rehden, najboljša jahačica Cookejevega cirkusu, v krilu, sestavljenem z ruskih in francoskih boj. Neki grof Maffai začel je vsled tega zvižgati a soprog jahačice, bivši ruski častnik baron Rehden, dal mu je vsled tega dve zausnici. Konec tej aferi bode gotovo dvoboj.

* (Poroka na smrtni postelji.) Da se kak bolnik poroči na smrtni postelji, da tako ljub- ljeni svoji ali otrokom podeli zakonske pravice, zgodi se mnogokrat. Tako se je tudi te dni poročil na smrt bolni Karol R. na Dunaji, na smrtni po- stelji, ker je to želel zaradi otrok. Nekaj dni pozneje pa se je nepričakovano bolezen obrnila na bolje, tako da je zdravnik mu naznanil veselo vest, da bode skoraj zdrav. Na občno začudenje pa ta vest ni prav nič razveselila bolnika, ki je rekel zdravniku, da se je le otrokom na ljubo poročil. Kaj pa naj zdaj počne? Tako ženo imeti in poleg nje še taščo! Naj raje bi umrl!

* (Afriškega harema usoda.) Iz Masave poroča se nastopna dogodba, katere osvetljuje jako karakteristično italijanskih kulturonošcev postopanje v Masavi. Bogatega trgovca Kantibeja zatvorili so Italijani in ga obsodili radi veleizdaje, njegovo imetje pa konfiskovali in odpeljali tudi Kantibejev harem. General Baldissera bil je v veliki zadregi, kako bi bilo mogoče okoristiti se teh „premičnin“ in naposled svoje čete častnikom naznanil, naj se oglase oni, ki hoté v svoje „varstvo“ vzeti katero teh žensk. Ker se je pa oglasilo več častnikov, nego je bilo žensk na razpolaganje, priredila se je prava pravcata loterija, toda ženske, katerim ta modus ni ugajal, izginile so svojim varovalcem koj prvi dan.

* (Papirnata gostilnica.) V Hamburgu „sezidali“ so po ameriškem vzgledu veliko gostilno iz papirja, kateri se je s posebnim strojem prena- redil v trdo, deskam podobno obliko. Papir je impreg- niran in hiša torej ne more pogoreti.

* (Ponosen mladič.) Ameriški milijonar Jay Gould kupil je na ulici v Bostonu od nekega umazanega in raztrganega dečka nek časopis in ga plačal z niklom za 5 centov. Deček hotel je vrniti milijonarju 2 centa a ta je milostno rekel: „Le ob- drži, pa si kupi mila in se umij.“ Deček pa odgo- voril je ponosno: „Le vzemite kar vam gré in si kupite zató tak navod, kako se je spodobno ob- našati.“

Natječaj.

Savez hrvatskih pjevačkih društva razpisuje natječaj za tri sora.

Skladati imadu se sborovi za muška grla po mogućnosti značaja, srodna narodnim napjevom, za da laglje svojino celoga naroda postati uzmognu. Rieči i vrst komposicije propušta se skladatelju.

Za ove skladbe opredeljuje se tri nagrade: Prva nagrada zagrebačkih gospojah od 15 dukata u zlatu.

Druga nagrada načelnika glavnoga grada Zagreba od 10 dukata u zlatu.

Treća nagrada samoga pjevačkog saveza od 8 dukata u zlatu.

Natjecati se mogu skladatelji svih slavenških plemena na jugu.

Komposicije šalju se centralnom odboru pjev. saveza, na ruke predsjednika F. Arnolda, kr. jav. bilježnika u Zagrebu, do 1. kolovoza t. g.

Skladatelji neka ne pišu svojom rukom priposlanu skladbu, te neka ju provide sa geslom, a u zatvorenom omotu pod istim geslom neka ubilježe svoje ime i očitavalište.

Skladbe prosuditi će odbor petorice glasbenika i estetičara stojećih dakako izvan natječaja.

Sud će se proglasiti i nagrade podieliti u glavnoj skupštini pjev. zaveza obdržavanoj dne 7. rujna 1891. u Zagrebu prigodom jubilarne izložbe gospodarskog društva.

Savez stiče na nenagrađene komposicije u toliko pravo, što imade prednost prekupa istih uz sporazumno sa skladateljem ustanovljenu primjerenu cieniu, u svrhu publikacije ovakovih skladbah u svom mjesečniku.

Zagreb, 2. svibnja 1891.

Savez hrv. pjevačkih društva.

Fr. Arnold,
predsjednik.

Drag. Lihl,
tajnik.

Trajni zdravilni uspeh. Pri bolestnem protinu, revmatičnih bolečinah v hrbtu, ndih in členkih se z velikim uspehom rabi Moll-ovo „Francosko žganje s soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (4-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 6. maja.

V Pragi: 44, 60, 71, 42, 48.

Tujci:

6. maja:

Pri **Mallči**: Turjet, Theimer, Kessler, Graf, Hochstätter, Hautz, Horak z Dunaja. — Poll iz Gorice. — Dr. Globočnik iz Kranja. — Byloff iz Celja. — Loy iz Kočevja. — Schink iz Zagokja. — Muelle iz Postojine. — Riting iz Benedek.

Pri **Slonu**: Grubitsch, Stern, Carinian iz Gradca. Werner, Reitmeyer, Bauer z Dunaja. — Dr. Fleischer z družino, Paximade s soprogo iz Trsta. — Fohn iz Gorice. Kumerky, Langer iz Celovca. — Ferk iz Radovljice. — Poznovia iz Zagreba. — Durra iz Berolina. — Rottman iz Pešuha. — Stare iz Kamnika. — Hribar iz Celja. — Fleischmann iz Budimpešte. — Demberger z družino iz Tržiča. Pri **bavarskem dvoru**: Osterman iz Kočevja. Perz iz Ljubnega.

Umrlj so v Ljubljani:

4. maja: Albertina Kandare, privatnega uradnika hči, 14 let, Dolge ulice št. 3, za jetiko.

5. maja: Franc Gorup, paznikov sin, 10 let, Poljanska cesta 66, Pronechits chron. — Ivan Keržin, kajzarjev sin, 9 let, Karol. zemlja št. 15, za jetiko.

V deželni bolnici:

4. maja: Franc Cnnder, krojač, 26 let, plućna tuberkuloza.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
6. maja	7. zjutraj.	734.4 mm.	14.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	20.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	733.5 mm.	15.8° C	sl. zah.	obl.	
7. maja	7. zjutraj	733.2 mm.	15.4° C	brezv.	obl.	7.50 mm.
	2. popol.	730.3 mm.	21.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	730.6 mm.	14.2° C	sl. zah.	d. jas.	

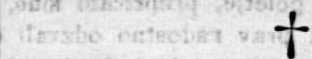
Srednja temperatura 16.9° in 17.9°, za 4.8° in 4.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	92.40	—	92.10
Srebrna renta	gld.	92.35	—	92.10
Zlata renta	gld.	111.40	—	111.10
5% marcna renta	gld.	102.20	—	102.10
Akcije narodne banke	gld.	998.00	—	999.00
Kreditne akcije	gld.	30.00	—	298.60
London	gld.	117.75	—	118.10
Srebro	gld.	—	—	—
Napol.	gld.	9.34 1/2	—	9.34 1/2
C. kr. cekini	gld.	52	—	5.53
Novoske marke	gld.	57.62	—	57.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	gld.	25	133	25
Državne srečke iz l. 1864	gld.	100	182	25
Ogerska zlata renta 4%	gld.	105	—	—
Ogerska papirna renta 5%	gld.	101	45	—
Dunava reg. srečke 5%	gld.	100	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	gld.	116	30	—
Kreditne srečke	gld.	100	185	50
Rudolfove srečke	gld.	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	gld.	120	160	10
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	gld.	227	—	—

Tužnim srcem javljava vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je Bog vsega mogočnega našega ljubljenežega sinčka

VASA

danes zjutraj v nežni starosti 5 dnij k sebi poklical.

V Ljubljani, dne 7. maja 1891.

(384)

Dr. Vinko in Franja Gregorič.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in o pogrebu preljubljene in nepozabne hčerke, oziroma sestre

Albertine Kandare

kakor tudi za mnoge in krasne vence, zlasti onega součenka, ter za mnogobrojno udeležbo pri sprevodu drage ranjke k zadnjemu počitku, izrekajo svojo najsrčnejšo zahvalo

(390)

žalujoči ostali.

Vse blago

vredno okolo 3000 gld., prodaja 20% ceneje, kakor v tovarni.

Kdo? pove upravnistvo tega lista.

(383-1)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Brixenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198-17)

za bolniželodec!

Pekarija pri Koširji

v Ljubljani, na Starem trgu

priporoča se najuljudnejše častitemu p. n. občinstvu za kupovanje raznovrstnega kruha, kakor tudi za peko domačega kruha, potvic i. t. d. po nizki ceni.

Usaja se vsak dan zjutraj ob 7. uri.

Peče se trikrat na dan.

(385-1)

Prihodnji semenj v Sodražici

prestavljen je

zaradi važnih uzrokov in bode mesto četrtek pred svetim Janezom

na binkoštni torek, t. j. na dan 12. maja t. l.

Županstvo v Sodražici

dne 6. maja 1891.

(389-1)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (874-16)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je **slepar**. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210-15)

Severonemški Lloyd.